ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ ..... Δρχ. 183.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ ..... » 92.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ ..... » 46.000

ΠΑΝΤΟΙΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
ΔΙ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ ..... Στερλίναι 17
ΕΞΑΜΗΝΟΣ ..... » 8,5
ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ..... Δολλάρια 63

ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ
ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΟΣ ΝΔ — Ἀριθμὸς φύλλου 1086 | ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΑΚΑΡΗ 193 = ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 25-93 καὶ 25-94 | ΠΑΤΡΑΙ, Παρασκευὴ 13 Φεβρουαρίου 1948

ΤΑ ΣΟΒΙΕΤ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ

Η ΡΩΣΣΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΘΑ ΣΥΓΚΑΛΕΣΗ ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΣΥΝΟΔΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΟΣΧΑΝ

ΟΙ ΕΠΙΔΙΩΚΟΜΕΝΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΣΚΟΠΟΙ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. 12 Φεβρουαρίου. ('Ιδ. ὑπηρ.)— Ὁ διπλωματικὸς συνεργάτης τοῦ Ρώϋτερ μεταδίδει, ὅτι καθ' ἃ ἐγνώσθη σήμερον ἐνταῦθα, ἡ Ρωσσικὴ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἀπεφάσισε νὰ θέσῃ ἐν ἐφαρμογῇ τὰ σχέδιά της περὶ συγκλήσεως, κατὰ τὸ τρέχον ἔτος, Πανορθοδόξου Ἐκκλησιαστικῆς Διασκέψεως ἐν Μόσχᾳ. Συμφώνως πρὸς ἐπίσημον ἀνακοινωθὲν τῆς ἐνταῦθα Ρουμανικῆς πρεσβείας, διὰ τὴν προσεχῆ Δευτέραν συνεκλήθη ἐν Μόσχᾳ προκαταρκτικὴ σύσκεψις, προκειμένου νὰ καταρτίσῃ τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς Διασκέψεως. Οἱ ἐδῶ ἐκκλησιαστικοὶ φρονοῦν ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη θὰ ἔχῃ σοβαρὸν ἀντίκτυπον εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Μέσην Ἀνατολήν. Σχετικῶς δὲ ὑπομνήσκεται ὅτι παρόμοια σχέδια ἐγκατελείφθησαν τὸ παρελθὸν φθινόπωρον παρὰ τοῦ Πατριάρχου Μόσχας Ἀλεξίου, ἐν ὄψει τῆς σφοδρᾶς ἀντιδράσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Μαξίμου καὶ διαφόρων ἄλλων ὀρθοδόξων ἱεραρχῶν φρονούντων ὅτι Πανορθόδοξος Σύνοδος δύναται νὰ συγκληθῇ μόνον ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. Κατὰ τοὺς ἐνταῦθα καλῶς πληροφορημένους κύκλους ἡ Σύνοδος αὕτη θὰ χαρακτηρισθῇ, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἐγκαταλειφθεῖσαν τοι αὕτην, μᾶλλον ὡς ἐκκλησιαστικαὶ συνομιλίαι, παρὰ ὡς Πανορθόδοξος Σύνοδος.

Ἡ ἐπικρατοῦσα γνώμη εἶναι ὅτι διὰ τῆς ἐνεργείας ταύτης τοῦ Ρώσσου Πατριάρχου ἐπιδιώκεται, βασικῶς καὶ κυρίως, ἡ αὔξησις τοῦ γοήτρου καὶ τῆς ἐπιρροῆς τοῦ Ρωσσικοῦ Πατριαρχείου ἐπὶ τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν τῶν Κρατῶν ἐκείνων, τὰ ὁποῖα μετέχουν τοῦ Ἀνατολικοῦ Συνασπισμοῦ, εἰς βάρος τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῶν λοιπῶν Ἑλληνικῶν καὶ ἐν τῇ Μέσῃ Ἀνατολῇ Ὀρθοδόξων Πατριαρχείων. Ἡ κατὰ τὸ παρελθὸν φθινόπωρον καταρτισθεῖσα προσωρινὴ ἡμερησία διάταξις περιελάμβανε μεταξὺ τῶν θεμάτων καὶ τὰ ἀκόλουθα: 1) Συζήτησις ἐπὶ τῶν σχέσεων τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ τοῦ Βατικανοῦ καὶ 2) Στάσις τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἔναντι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ κινήματος τοῦ ἐργαζομένου ὑπὲρ τῆς Χριστιανικῆς συνεργασίας.

Ὁ ἐνταῦθα ἑδρεύων Ἀρχιεπίσκοπος Γερμανός, ἀρχηγὸς τῶν ἐν τῇ Δυτικῇ Εὐρώπῃ Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἐδήλωσεν ὅτι διὰ τῆς σχεδιαζομένης Συνόδου θὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ἀνύψωσις τοῦ γοήτρου τῆς Ρωσσικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ὡς ἐπίσης καὶ ὁ ἐξαναγκασμὸς τῆς Ἐκκλησίας ὅπως ἐξυπηρετήσῃ πολιτικοὺς σκοποὺς καὶ τὴν πολιτικὴν ἰσχὺν εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Εὐρώπην.

ΕΞΩΝΤΩΘΗ Η ΣΥΜΜΟΡΙΑ, ΗΤΙΣ ΕΒΑΛΕ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΜΜΟΡΙΤΑΣ Η ΠΕΡΙΟΧΗ ΛΑΓΚΑΔΑ

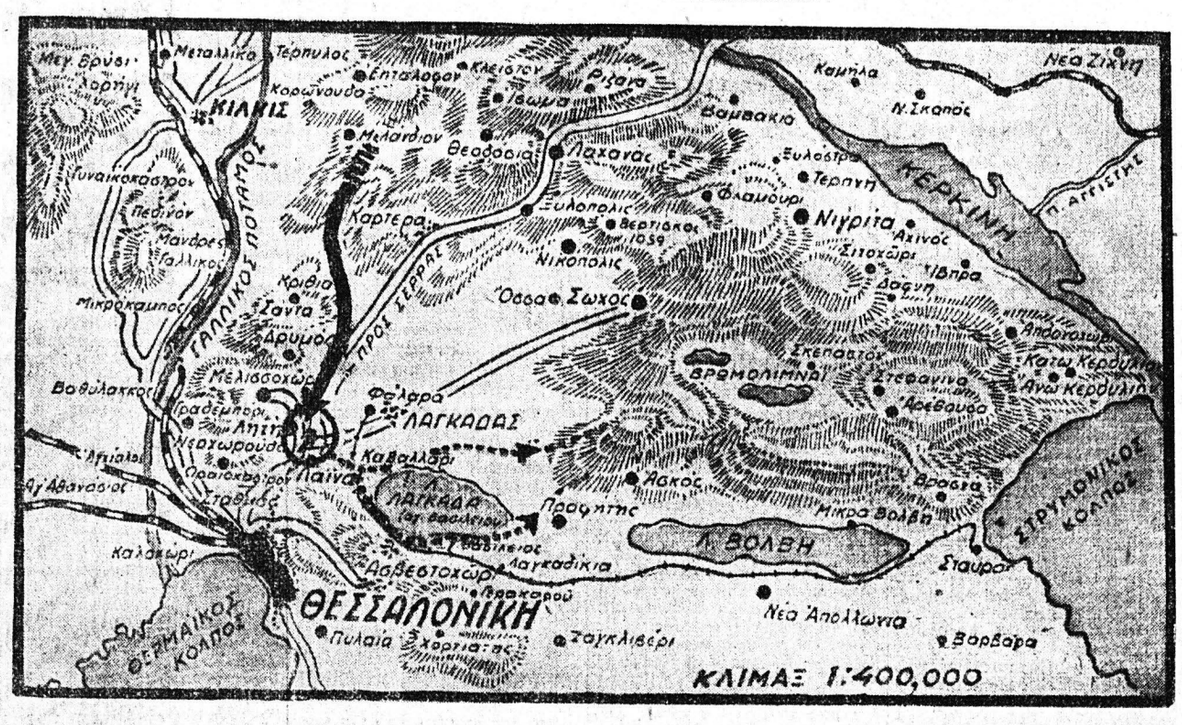

Χάρτης τῆς περιοχῆς τῆς ἐνδοχώρας τῆς Θεσσαλονίκης. Ἐντὸς τῆς Β. Α. κοιλάδος, ἥτις διακρίνεται, ἔχουν ἐγκλωβισθῆ καὶ ἐξοντωθῆ οἱ συμμορῖται

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. — Ὡς θρίαμβος τοῦ Ἐθνικοῦ Στρατοῦ καὶ τῆς ἐθνικῆς ἀεροπορίας δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ἡ κατὰ τὴν χθεσινὴν ἡμέραν πλήρης ἐξόντωσις τῆς τετρακοσιομελοῦς συμμορίας, ἡ ὁποία ἔβαλε τὴν νύκτα τῆς Δευτέρας πρὸς τὴν Τρίτην ἐναντίον τῆς πόλεώς μας. Ἡ περιοχὴ τοῦ Λαγκαδᾶ καὶ τῆς Λίμνης τοῦ Ἁγίου Βασιλείου μετεβλήθη εἰς νεκροταφεῖον τῶν συμμοριτῶν. Ἄνω τῶν 130 πτώματων ἐμετρήθησαν, ἄνω τῶν 100 συμμοριτῶν συνελήφθησαν καὶ ἀρκετοὶ εἶναι οἱ παραδοθέντες.

Οἱ τροχοὶ καὶ ὁ κιλίβας τοῦ πυροβόλου, δι' οὗ ἔβαλον οἱ συμμορῖται, περιῆλθον εἰς χεῖρας τοῦ στρατοῦ, γίνονται δὲ ἔρευναι διὰ τὴν ἀνεύρεσιν καὶ τῆς κάνης τοῦ πυροβόλου, ἡ ὁποία φαίνεται, ὅτι ἐγκατελείφθη κάπου εἰς τὴν περιοχὴν αὐτὴν ὑπὸ τῶν συμμοριτῶν.

Οἱ ὑπολειπόμενοι συμμορῖται, μὴ ὑπερβαίνοντες τοὺς 60 ἕως 70, κατατμηθέντες εἰς μικρὰς ὁμάδας, καταδιωκόμενοι κατὰ πόδας, ἐτράπησαν πρὸς τὰ ὑψώματα τῆς Δορκάδος τῆς περιφερείας Κιλκίς.

Οὕτως, ὁλόκληρον τὸ συμμοριακὸν συγκρότημα τῶν Κρουσίων, τὸ ὁποῖον ἀπετόλμησε, διὰ λόγους ἐντυπωσιακούς, τὴν κατὰ τῆς Θεσσαλονίκης ἀπόπειραν, δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐξοντωθὲν πλήρως.

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Αἱ δηλώσεις τοῦ κ. Μάρσαλ, περὶ μελετωμένης νέας βοηθείας, εἶναι ἐξ ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι τονώνουν τὴν πίστιν τοῦ Ἔθνους εἰς τὴν τελικὴν δικαίωσιν τῶν τεραστίων θυσιῶν του. Ἰδιαιτέρως προσθέτει αἰσιοδοξίαν τὸ γεγονός, ὅτι ἡ ἐν σχεδίῳ ἀκόμη ἐνίσχυσις προορίζεται διὰ τὴν κάλυψιν τῶν στρατιωτικῶν ἀναγκῶν καὶ διὰ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ διεξαγομένου ἀγῶνος. Ἐξ αὐτοῦ, διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, προκύπτει σαφὲς ποίαν σημασίαν οἱ Ἀμερικανοὶ ἀρμόδιοι ἀποδίδουν εἰς τὴν ἐξάλειψιν τῆς ἐρυθρᾶς φαγεδαίνης, ὄχι μόνον διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ἀνόρθωσιν τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀποκατάστασιν κάποιας ἠρεμίας εἰς μίαν ἐξαιρετικῶς εὐαίσθητον περιοχήν, ἀποτελοῦσαν λυδίαν λίθον διὰ τὴν πολιτικὴν τοῦ Στέϊτ Ντεπάρτμεντ εἰς τὴν Εὐρώπην. Ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις ὅμως αὐτάς, ἀφ' ἑαυτοῦ προβάλλει, ὡς βασικὸς παράγων ἐπιτυχίας τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ, τὸ στοιχεῖον τοῦ χρόνου. Εἶναι φανερόν, ὅτι ὅσον συντομώτερον παρασχεθῇ, τόσον οὐσιαστικώτερον θὰ δυνηθῇ νὰ ἀξιοποιηθῇ ἡ βοήθεια. Καὶ πιστεύομεν, ὅτι πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν θὰ ἔχῃ ἤδη συντονίσει τὰς προσπαθείας της ἡ Οὐάσιγκτων.

*

ΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ ΤΩΝ

Ἐὰν ἠμποροῦσε νὰ ὑπάρχῃ διαβάθμισις μεταξὺ τῶν δολοφονιῶν, ἀσφαλῶς τὸ εἰδεχθέστερον εἶδος εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον οἱ ἄνθρωποι τοῦ Τίτο μετεχειρίσθη σαν διὰ νὰ ἐξοντώσουν τόν, κατὰ παράδοσιν πάσης ἀρχῆς διεθνοῦς δικαίου, συλληφθέντα Ἕλληνα διπλωματικὸν ὑπάλληλον. Θὰ ἔκαμεν ἴσως μικροτέραν ἐντύπωσιν, ἐὰν οὗτος ἐπυροβολεῖτο αἰφνης τὴν νύκτα ἐκ τῶν νώτων καὶ δήθεν ἐκ λάθους. Μία τέτοια σκηνοθεσία θὰ παρεῖχε τὴν δυνατότητα ὡρισμένων, ἔστω καὶ ὑποτυπωδῶν, προσχημάτων. Τὸ νὰ τὸν ρίξουν ὅμως ἀπὸ τὸ παράθυρον τῆς «εἰσαγγελίας», εἰς τὴν ὁποίαν μετεφέρθη πρὸς ἀνάκρισιν, μὲ τὸ ἠλίθιον εὕρημα τῆς «αὐτοκτονίας» εἶναι κακοῦργημα, ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα μόνον ἐντὸς τοῦ παρατετασματος συνηθίζονται καὶ τὰ ὁποῖα προκαλοῦν ἀποτροπιασμὸν εἰς κάθε πολιτισμένον ἄνθρωπον. Δὲν γνωρίζομεν ποῖαι θὰ εἶναι αἱ ἐνέργεια, αἱ ὁποῖαι θὰ ἀκολουθήσουν ἐξ Ἑλληνικῆς πλευρᾶς, μολονότι, ὅταν ἔχῃ νὰ κάνῃ κανεὶς μὲ καννιβάλους μαινομένους, γνωρίζει σχεδὸν προκαταβολικῶς τὸ ἀποτέλεσμα κάθε διαμαρτυρίας του. Ὁπωσδήποτε ὅμως τὸ ἔγκλημα δὲν πρέπει νὰ περάσῃ ἀπαρατήρητον. Διότι ἀποδέτει τὴν αἱματηράν του σφραγῖδα εἰς ἕνα ὁλόκληρον κόσμον, ὁ ὁποῖος ὁμιλεῖ περὶ «δημοκρατίας», ἐνῷ συνχρόνως σκυβαλίζεται ὑπὸ τοῦ ἰδίου καὶ ἡ στοιχειωδεστέρα ἔννοια ἠθικῆς καὶ τὸν παρουσιάζει ἀνάγλυφον εἰς τὰ ὄμματα τῆς Ἀνθρωπότητος.

*

ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟΝ

Οἱ «ἐνδιαφερόμενοι» Γάλλοι τριατατικοί, οἱ ὁποῖοι ἀπεφάσισαν νὰ ταχθοῦν, ἀλληλέγγυοι πρὸς τοὺς «τρομοκρατουμένους καὶ τὰ πάντα ὑφισταμένους» Ἕλληνας δημοσίους ὑπαλλήλους, ἔλαβον ἀποστομωτικὴν, πράγματι, ἀπάντησιν ἐκ μέρους τῆς ΑΔΕΔΥ. Φοβούμεθα, ὅτι, ἐὰν τὴν εἶχον προβλέψει, οὐδέποτε θὰ ἀπετόλμων τὴν ἐκδήλωσ πονηρὰν προσφορὰν τοῦ δῆθεν ἐνδιαφερόντος των, προσφορόν, ἡ ὁποία τοὺς ἐπεστρέφη ὡς ἐντελῶς ἄχρηστος καὶ ἀπαράδεκτος. Ἐννοεῖται, ὅτι ἀπὸ μιᾶς ἀπόψεως ὑπῆρξεν ὠφέλιμος ἡ ἐκ Γαλλίας «πρωτοβουλία», διότι παρέσχε τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὴν ἐπίσημον ἐκπροσώπησιν τοῦ δημοσιοϋπαλληλικοῦ κόσμου τῆς Ἑλλάδος, νὰ διακηρύξῃ ἐξω τῆς χώρας, τὴν πραγματικότητα, διδουσα συγχρόνως καὶ πάλιν τὸ μέτρον τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τῆς νομιμοφροσύνης της.

Ὑπὸ τοὺς πάγους...

ΠΛΕΟΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΘΑ ΜΕΙΝΗ ΕΝ ΚΑΤΑΛΥΣΕΙ ΤΟ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΝ «ΑΜΠΟΥΣ»

ΠΕΡΑΤΟΥΝΤΑΙ ΑΙ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑΙ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Φεβρουάριος.

Συνεπληρώθησαν σχεδὸν αἱ προετοιμασίαι διὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ ὑποβρυχίου «Ἀμπούς» τῶν 1120 τόνων. Τὸ ἐν λόγῳ ὑποβρύχιον ἀναχωρεῖ ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου, θὰ κατευθυνθῇ δὲ δι' ἐκτέλεσιν πειραμάτων εἰς τὸν Ἀρκτικὸν Ὠκεανόν, ὅπου θὰ παραμείνῃ ἐν καταδύσει ἐπὶ ἕνα μῆνα ἢ καὶ περισσότερον, ὑπὸ θερμοκρασίαν κατωτέραν τῶν 10 βαθμῶν κάτωθεν τοῦ σημείου πήξεως.

Ὁ ὑποπλοίαρχος Ἄρθουρ Ντάβις, ἐπιστήμων, ὅστις θὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ πληρώματος τοῦ ἐν λόγῳ σκάφους, ἐξ ἑξήκοντα καὶ ἑνὸς ἀνδρῶν, εἶπεν ὅτι σκοπὸς τοῦ ταξιδίου εἶναι νὰ ἴδοῦν πῶς εἶναι ἡ ζωὴ εἰς τὸ ὑποβρύχιον, ὑπὸ χαμηλὴν θερμοκρασίαν. Θὰ ἐξετασθοῦν ἐπίσης ἐπισταμένως, αἱ συνθῆκαι ἀερισμοῦ, ὡς καὶ ἡ ἔντασις τὴν ὁποίαν θὰ ἀποκτήσῃ ἡ ὑπὸ δυσμενεῖς συνθήκας ζωὴ εἰς τὸ ὑποβρύχιον. Εἷς χειροῦργος, ὑποπλοίαρχος, θὰ κρατήσῃ σημειώσεις ἐπὶ τῶν ἐπιστημονικῶν παρατηρήσεων, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ταξειδίου. Τὸ πλήρωμα ἀποτελεῖται ἐξ ἀνδρῶν μέσης ἡλικίας.

Τὸ ὑποβρύχιον τὸ ὁποῖον εἶναι ἐκ τῶν νεωτέρων τύπων τῶν κατασκευασθέντων ὑπὸ τῆς Μ. Βρετανίας, θὰ ἀποπλεύσῃ διὰ τὸν Ἀρκτικὸν ἀκολουθοῦν μυστικὴν ὁδόν. Θὰ ἐκτελεσθοῦν δοκιμαὶ εἰς ὕδατα εἰς τὰ ὁποῖα οὐδέποτε μέχρι τοῦδε ἔχει εἰσδύσει ὑποβρύχιον. Ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ ὑποβρύχιον «Ἀμπούς» εὑρίσκεται ἡγκυροβολημένον παρὰ τὸ Μόν—Κλαίρ, τὴν πλωτὴν δεξαμενὴν τῶν 16'314 τόννων, εἰς τὸν κόλπον Ροδέσαιη. Τὸ πλήρωμα τοῦ ὑποβρυχίου ἀναμένει νὰ ἐφοδιασθῇ μὲ εἰδικὰς στολάς, μουσικὰ φίλμς καὶ εἰδικὰ ραδιοφωνικὰ μηχανήματα.

Οἱ ἄνδρες τοῦ πληρώματος τοῦ «Ἀμπούς» εἶναι ὅλοι δεδοκιμασμένοι ἐξαιρέσει 6' οἱ ὁποῖοι μόλις τώρα κατετάγησαν εἰς τὸ Ναυτικόν, βάσει τοῦ σχεδίου τῶν Βρετανικῶν Ἐθνικῶν Ὑπηρεσιῶν. Λόγῳ τῶν ἐξαιρετικῶς δυσχερῶν συνθηκῶν τοῦ ταξειδίου, ἀναμένεται, ὅτι οἱ 6 αὐτοὶ ἄνδρες θὰ ἀντικατασταθοῦν ὑπὸ περισσότερον πεπειραμένων ναυτικῶν. Χιλιάδες ὠώνκαὶἀφθονίαἐφοδίων ἐκτὸς σπανιζόντων εἰς τὴν Μ. Βρεταν ίαν, καθὼς καὶ μπέϋκου ἐφορτώθησαν ἐπὶ τοῦ σκάφους. Οἱ ἄνδρες τοῦ πληρώματος θὰ ἔχουν κάθε ποσὸν διὰ τὸ πρόγευματων αὐγὰ καὶ μπέϋκον. Ἔχουν ἐναποθηκευθῆ ἐπίσης, ἐπὶ τοῦ ὑποβρυχίου ἐπαρκεῖς ποσότητες συμπεπυκνωμένων εἴδων ἥτοι, ἐλαιόλαδον, χυμὸς φρούτων καὶ 1 με γάλο κουτὶ καραμέλες δι' ἕκαστον ἄνδρα.

Τὸ σχέδιον προβλέπει καλὴν διατροφὴν τῶν ἀνδρῶν κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ταξειδίου καὶ βαθμιαίως βελτίωσιν αὐτῆς ἐνόσῳ θὰ πλησιάζῃ ἡ συμπλήρωσις τῶν δοκιμῶν. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον φοβεῖται περισσότερον ἀπὸ κάθε τι τὸ πλήρωμα, εἶναι ἡ ἀνία. Εἰς τὴν αἴθουσαν ἐστιάσεως καὶ ἀναψυχῆς, οἱ ἄνδρες θὰ κατασκευάζουν τάσματα καὶ διάφορα παιγνίδια. Εἰς τὸ μηχανοστάσιον τεχνίται ἤρχισαν νὰ θέτουν ἐν λειτουργίᾳ τύπους μηχανῶν, αἱ ὁποῖαι λειτουργοῦν δι' ἐλαίου καὶ ἀτμοῦ. Ὁ εἷς τὸ μηχανοστάσιον τεχνίτης Πέτμαν ἐκ Γιάλιγκαμ τοῦ Κέντ εἶπεν:

«Ὅταν ἀκούσαμε διὰ πρώτην φορὰν σχετικῶς μὲ τὴν ἐργασίαν αὐτὴν ὁ καθεὶς ἀπὸ μᾶς ἔλεγε: «Ἐὰν θὰ λάβω μέρος στὸ ταξεῖδι αὐτό» Τώρα ὅμως δὲν ὑπάρχει οὐ τὶς ἕνας ἐκ τῶν ἀνδρῶν, ὁ ὁποῖος θὰ ἐγκατέλιπε τὴν θέσιν τοῦ».

ΟΥΤΕ ΑΓΙΟΣ ΥΠΗΡΞΕΝ, ΟΥΤΕ ΠΡΟΦΗΤΗΣ

Ο ΜΑΧΑΤΜΑ ΓΚΑΝΤΙ

ΠΩΣ ΤΟΝ ΕΙΔΑ ΠΡΟ 11 ΕΤΩΝ

ΤΟΥ ΔΙΑΚΕΚΡΙΜΕΝΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. Π. ΒΟΥΡΛΟΥΜΗ

Ἡ δολοφονία τοῦ Ἰνδοῦ γίγαντος ἀπησχόλησε τὴν Οἰκουμένην αὐτὰς τὰς ἡμέρας. Ἔγραφησαν πολλὰ δια τον κατεσκληκότα αὐτὸν πρεσβύτην, δὲν εἶδα ὅμως πουθενὰ τὸν πραγματικόν του χαρακτηρισμόν. Τὴν 11 Ἰανουαρίου 1937 ἐμαθα εἰς τὸ Μαδρὰς τῶν Ἰνδιων ὅτι ὁ Γκάντι θὰ διήρχετο ἀπὸ ἕνα μικρὸν σταθμον ἀπέχοντα τεσσαράκοντα μίλλια ἀπὸ τὴν μεγάλην αὐτὴν πόλιν τῶν νοτίων Ἰνδιών, διὰ νὰ μεταβῇ εἰς τὸ Τραβανκόρ, ὅπου ἐπρόκειτο νὰ ἐγκαινιασῃ τὸ ἄνοιγμα τῶν ναων εἰς τοὺς Παρίας, εἰς τοὺς ὁποίους οἱ Βραχμάνοι δὲν ἐπέτρεπον τὴν εἴσοδον, ὡς μεμολυσμένους, κατόπιν ἀδείας δοθείσης ὑπὸ τῆς βασιλευούσης εἰς τὴν περιοχὴν αὐτήν, ὀπαδοῦ τοῦ Γκάντι. Ὁ μικρὸς σιδηροδρομικὸς σταθμὸς λέγεται Ἀρκόναν καὶ εἶχε κατακλυσθῆ ἀπὸ τοὺς θαυμαστὰς τοῦ Γκάντι μὲ τὰ γιορτινά των, δηλαδὴ ἕνα ἐμβαθακερὸν κάλυμμα ὑφασμένον ἀπὸ τοὺς ἰδίους, σύμφωνα μὲ τὴν παρόρμησίν του, διὰ νὰ κτυπήσῃ τὴν ἀγγλικὴν βιομηχανίαν τοῦ Μάντσεστερ. Τὸ τραῖνο ἔμενε μίαν μικρὰν καθυστέρησιν, ἥτις μοῦ ἐπιτρέπει νὰ φωτογραφήσω τὴν ὁμήγυριν ἥτις ἐκυριαρχεῖτο ἀπὸ τὸ ἀνδρικὸν φύλον, ὡρίμου μᾶλλον ἡλικίας, καλλιεργητὰς τῆς γῆς, ἀνήκοντας εἰς τὴν φυλὴν τῶν Δραβιδῶν. Ὅταν τὸ τραῖνο ἐστάθμευσεν, ἔσπευσα νὰ εἰσέλθω εἰς ἓν βαγόνι τρίτης θέσεως, διότι ὁ Γκάντι ἐταξείδευε πάντοτε εἰς τρίτην θέσιν, καὶ ἀγγέλλων τὴν ἑλληνικήν μου ὑπηκοότητα εἰσήχθην εἰς τὸ διαμέρισμα τοῦ Γκάντι. Εἶχεν ὡς ἀκολουθίαν τοὺς δύο του γραμματεῖς, τὸν Μαχαντέο καὶ τὸν Πυαριλάλ, μίαν νεαρὰν Ἰνδὴν ὡς ταμίαν, καθαρὰς Ἀριανῆς φυλῆς, μίαν Ἰνδὴν πριγκήπισσαν Ρυκαμαρὶ Ἀμρὶτ θερμὴν ὀπαδὸν του, καὶ τὴν. . . κατσίκα του, μὲ τὸ γάλα τῆς ὁποίας ἐτρέφετο. Λιπόσαρκος, χωρὶς ἕνα δόντι, μὲ σπινθροβόλους ὅμως πονηροὺς ὀφθαλμούς, μοῦ ὑπέδειξεν ἕνα κάθισμα ἀπέναντί του, χωρὶς νὰ μοῦ εἴπῃ λέξιν. Παρεξενεύθην ἀπὸ τὴν σιγήν, εἰδοποιήθην ὅμως ἀπὸ γείτονα Ἀμερικανὸν δημοσιογράφον, ὅτι ἦτον ἡμέρα προσευχῆς τοῦ Μαχάτμα, καὶ ἑπομένως ἡμέρα σιγῆς. Καθ' ὅλην τὴν διαδρομὴν τοῦ τραίνου, εἰς ὅλους τοὺς σταθμοὺς ποὺ προσεγγίζομεν, τὰ πλήθη τῶν Ἰνδῶν ὑπεδέχοντο ἐνθουσιωδῶς τὴν μεγάλην ψυχήν, καὶ εἰσέφερον εἰς τὴν ὡραίαν Ἰνδὴν, ταμίαν αὐτοῦ τὸν ὀβολόν των, διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ἔργων, ποὺ ἐπροστάτευεν ὑπὲρ τῶν Παρίων. Ὅταν ἐφθάσαμεν εἰς τὸ Μαδρὰς τὸν ἀπεχαιρέτησα διὰ θερμῆς χειραψίας, καὶ τοῦ πηύχηθην ἐπιτυχίαν τῶν πολιτικῶν του ἐπιδιώξεων. Τὴν ἑπομένην ἐπρομηθεύθην τὴν αὐτοβιογραφίαν τοῦ σημερινοῦ πρωθυπουργοῦ τοῦ Ἰνδοστὰν Παντὶ Νεροῦ (καὶ ὄχι Νεχροῦ) καὶ εἰς τὸ βιβλίον αὐτὸ ἐδιάβασα λόγους τοῦ Γκάντι διὰ τὰν ὁποίων ἑρμηνεύεται ἡ πολιτική του τῆς μὴ συνεργασίας, τῆς παθητικῆς ἀντιστάσεως, καὶ τῶν νηστειῶν του. Εἰς ἕνα ἐκ τῶν λόγων αὐτῶν ἐξηγεῖ διατί εἶχε κηρυχθῆ κατὰ πάσης βίας.

«Ἐκεῖνοι λέγει, ποὺ θέλουν νὰ φέρουν ριζικὰς μεταβολὰς εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ τὸ περιβάλλον τῶν ἀνθρώπων, δὲν δύνανται νὰ ἐπιτύχουν, χωρὶς νὰ δημιουργήσουν μίαν ζύμωσιν εἰς τὴν κοινωνίαν. Δύο μέθοδοι ὑπάρχουν πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τούτου. Ἡ μία εἶναι ἡ μέθοδος τῆς βίας, καὶ ἡ ἄλλη τῆς μὴ βίας. Ἡ βία εἶναι αἰσθητὴ ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ διαζομένου, ταπεινώνει ὅμως τὸν ἀσκοῦντα αὐτὴν, ἡ μὴ βία ἀσκουμένη διὰ τῆς αὐτοθυσίας, διὰ τῶν νηστειῶν, ἐπιδρᾷ κατὰ διάφορον τρόπον. Δὲν θίγει τὸ σῶμα τοῦ ἀντιπάλου, δυναμώνει ὅμως τὰς ἠθικάς του ἴνας, τὸν συνταράσσει, δὲν τὸν ἐξοργίζει».

Αὐτὰ ἔλεγεν ὁ Γκάντι τὴν 4ην Δεκεμβρίου τοῦ 1932, ὅταν ἤρχισε τὴν μακράν του πρώτην νηστείαν. Ὁ Νεροῦ εἰς τὴν αὐτοβιογραφίαν του ὁμολογεῖ, ὅτι διεφώνει πρὸς τὴν πολιτικὴν αὐτὴν τοῦ προφήτου. Ἐκπαιδευθεὶς εἰς τὴν Ἀγγλίαν, καὶ πεποτισμένος μὲ τὰς ὑπεραριστερὰς, σχεδὸν Μαρξιστικὰς ἰδέας, εἶχεν ἐπαναστατικὰς ροπάς καὶ ἀντιθρησκευτικότητα, ὥστε νὰ ἐκφράζεται ἐναντίον τοῦ χαρακτηρισμοῦ ὡς ἁγίου καὶ προφήτου, τοῦ πολιτικοῦ γίγαντος ποὺ ἦτον ὁ Γκάντι, δι' ὃ καὶ ἠναγκάσθη οὗτος νὰ ὑπεραμυνθῇ τῆς θρησκευτικότητος.

Ἰδοὺ τί ἔγραφε διὰ τὴν θρησκείαν:

«Κανεὶς ἄνθρωπος δὲν ἠμπορεῖ νὰ ζήσῃ χωρὶς θρησκείαν. Ὑπάρχουν τινὲς οἱ ὁποῖοι ἐν τῷ ἐγωϊσμῷ των δηλώνουν ὅτι ἡ θρησκεία δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὴν πολιτικήν. Ἡ πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀφοσίωσίς μου μ' ἔφερεν ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ πεδίου, καὶ δύναμαι νὰ εἴπω χωρὶς κανένα δισταγμὸν καὶ ἐν πάσῃ ταπεινοφροσύνῃ, ὅτι ἐκεῖνοι ποὺ λέγουν ὅτι ἡ θρησκεία δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὴν πολιτικήν, δὲν γνωρίζουν τί σημαίνει θρησκεία».

Ὁ Νεροῦ ἔχασε πολλὰ δάκρυα ὅταν εἶδε τὸν Γκάντι νεκρόν καὶ θὰ ἐμνήσθη τῶν ἀνωτέρω ὑποθηκῶν τοῦ μεγάλου Ἰνδοῦ, καὶ θ' ἀπηρνήθη τὰς μαρξιστικὰς δοξασίας τῆς νεότητός του, ὅταν ἀνέλαβε τὰς εὐθύνας τοῦ Κυβερνήτου. Ὁ Γκάντι δὲν ἦταν οὔτε ἅγιος, οὔτε προφήτης. Μὲ τὴν μέθοδόν του τῆς μὴ βίας ἐδαμασε μίαν μεγάλην Αὐτοκρατορίαν, ἡ ὁποία ἐπὶ τρεῖς αἰῶνας ἐδέσποζε τῆς πολιτικῆς ζωῆς τρισκοσίων ἑκατομμυρίων λαοῦ, σχεδὸν πρωτογόνου, εἰς τὸν ὁποῖον ἐνεφύσησε πνοὴν ζωῆς, καὶ τοῦ ἀπέδωκε τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ ἀπὸ ταπεινὸν ὑπήκοον τὸν ἔκαμεν ἰσότιμον τοῦ κατακτητοῦ. Ὁ πραγματικὸς λοιπὸν χαρακτηρισμὸς τοῦ Γκάντι εἶναι ὅτι ὑπῆρξε μέγας πολιτικὸς καὶ μέγιστος ἀνθρωπιστής. Οὔτε ἅγιος, οὔτε προφήτης.

Π. ΒΟΥΡΛΟΥΜΗΣ

ΟΙ ΕΡΓΑΤΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ Κ.Ω. ΕΠΕΣΤΡΑΤΕΥΘΗΣΑΝ ΕΙΣ ΤΟ ΒΕΛΓΙΟ